

Se vi nu paa Organisationslovene, saa ere de jo væsentlig i Overensstemmelse med Flertallets Forslag; kun skal jeg udtale min Beklagelse over, at ærede Medlemmer ikke have taget noget mere Hensyn til de Ønsker, som have været fremme angaaende Skytteforeningernes Medvirkning indenfor Hæren. Jeg tror, at det vilde være af overordentlig Betydning, om man kunde have faaet dem knyttede noget nærmere til Hæren. Man ser jo, at der har været nedsat et Udvalg til at forhandle om denne Sag, men der er ikke kommet noget Resultat ud deraf. Maa jeg her gøre en personlig Bemærkning. De, der have haft Lejlighed til at høre mine Udtalelser om Forsvarssagens Ordning, ville jo vide, at mit principale Standpunkt var Folkevæbning i Erkendelsen af, at vi alle have en Pligt til at værne vort Land, og jeg har troet, at det var en Maade, hvorpaa man lettere kunde komme over det end paa anden Maade. Jeg har jo tidligere haft den Tilfredsstillelse, at de ærede Socialdemokrater have været enige med mig derom; men det ere de jo ikke længere. Men som sagt, jeg har ment, at det var en Vej, man kunde gaa, men da jeg staar saa alene med den Tanke, kan jeg jo ikke gøre mig Haab om at faa den gennemført. Jeg tror alligevel, at det ikke vilde være af Vejen, om man tog noget mere Hensyn til Skytteforeningerne — for det kan jo ikke betvivles, at der lægges et Arbejde og et dygtigt Arbejde ind der —, saa at det kom de paagældende til gode, naar de kom ind i Tjenesten, at de havde været Medlemmer af en Skytteforening.

Jeg ser i Betænkningen, at Generalstabens taktiske Afdeling der har givet en Beretning og Oversigt over Folkevæbningen og Samlagene i Norge, og der er forøvrigt ogsaa tilføjet en Beretning om de frivillige; og navnlig de frivillige i den sidste græsk-tyrskiske Krig, de saakaldte Andater, har man nævnt som et Eksempel paa, at man ikke kunde udrette noget med saadanne frivillige, fordi de savnede Uddannelse — og løb ved den første den bedste Lejlighed. Jeg siger, at det er ikke overbevisende for mig, for jeg er sikker paa, at de, der ere oplærte i Skytteforeninger og uddannede til virkelige Skytter, dersom de meldte sig som frivillige i Farens Stund, vilde være ganske fortræffelige Soldater. Den, som har det aabne Øje og sikre Haand, vil være ganske anderledes rolig overfor Faren end den, som ikke er sikker paa, om han kan træffe sin Mand. Og jeg mener, at vi behøve heller ikke at

gaa vidt for at finde Eksempler derpaa. Vi behøve kun at gaa tilbage til Trears-Krigen i 1848—49—50, da vi havde de frivillige Herregaardsskytter fra Odense og fra Øerne, fra Sjælland. Man vil da vide, at disse frivillige, som havde Øvelse i at haandtere et Vaaben, et Gevær, ikke blev benyttede i Køen, men tværtimod i Tøten. Jeg skal saaledes minde om, at de den 28. Maj ved Nybøl var i første Række og med til at gøre Fjenden et stort Afbræk, og det samme var Tilfældet 5. Juni ved Dybøl samme Aar. Jeg synes, at der have vi i vor egen Historie et talende Vidnesbyrd om, hvad der kan udrettes med saadanne Folk, naar de ere besjælede af den virkelige Fædrelandskærlighed. Jeg vilde derfor sætte Pris paa — og jeg haaber, der vil blive Lejlighed i Udvalget til at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse —, om man maatte kunne komme dertil, at man kunde benytte det Forarbejde, der er gjort i Skytteforeningerne, saaledes at det kunde komme Uddannelsen og Forsvaret til gode.

Enkelthederne i Forslaget skal jeg ikke opholde mig ved, kun skal jeg dog minde om en enkelt Ting, som jeg vilde sætte overordentlig stor Pris paa at faa gennemført, og jeg mener, at det i Nutiden maa kunne lade sig gøre. Der staar i Forslaget til Hærloven, at Hærens Befalingsmænd bestaa af Officerer og Underofficerer. Jeg har for 37 Aar siden tilladt mig at foreslaa, at man skulde stryge dette og kun sige, at Hærens Befalingsmænd bestaa af Generaler osv. nedad til Korporaler. Den Gang lykkedes det ikke at faa det gennemført, men jeg har det Haab, at vi skulde være naaede saa vidt frem nu, at det skulde kunne lykkes at faa denne simple Ting gennemført. Det vilde være af overordentlig stor Betydning, og jeg kan ikke se, at det vilde være til Hinder eller til Skade for nogen som helst.

Der blev af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) talt om Musikken, som han lagde et godt Ord ind for. Skønt det er en Biting — som den ærede sidste Taler sagde, den Messingsuppe kunde vi lade ligge til senere Tider —, kan jeg ikke undlade at give det ærede Medlem fra Frederiksværk min Tilslutning. Jeg tror ogsaa, det vilde være lidt haardt at tage Musikken fra Afdelingerne, men derom vil der blive Lejlighed til at forhandle senere. Medens jeg taler om Befalingsmændene, er der dog et Punkt, som jeg løselig vil berøre. Idet man har strø-